

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2019 - 2397

Doknr.
381117

Dato
26-01-2021

Orienteringsbrev nr. 2021/1 om brug af oplysninger om indkomst i forbindelse med kommunernes kontrol med korrekt bopælsregistrering

Resumé:

I ministeriets orienteringsbrev nr. 2019/1 om kommunernes registrering af udrejste udlændinge er adgang til indkomstregistret nævnt som et eksempel på et redskab, kommunerne kan anvende for at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR.

Det er i ministeriets orienteringsbrev nr. 2019/1 lagt til grund, at den ovenfor beskrevne kommunale opgave med at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR sker på grundlag af lovligt fremsendte og indhentede oplysninger, herunder fra indkomstregistret. Se afsnit 1.

I orienteringsbrev nr. 2021/1 orienterer ministeriet om gældende ret om kommunernes brug af oplysninger fra indkomstregistret. Kommunerne kan ikke få terminaladgang til indkomstregistret til brug for kommunens behandling af CPR-sager, jf. afsnit 2.1. Men kommunen kan f.eks. forespørge Skatteforvaltningen, om der for nærmere bestemte personer har været indkomst i en periode på f.eks. 3 eller 6 måneder (uden derved at få oplyst indkomstens størrelse), jf. afsnit 2.3.1. Kommunen kan også anvende oplysninger fra indkomstregistret, som kommunen har indhentet til brug for kontrol i f.eks. sociale ydelsessager efter retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 5, jf. afsnit 2.3.2. I alle tilfælde skal formålsbegrænsningsprincippet i databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra b, og databeskyttelseslovens § 5 iagttages ved indhentelse og videregivelse af oplysninger fra indkomstregistret, jf. afsnit 2.4.

Mulighederne og rammerne for brug af indkomstregistret vil blive overvejet i den tværoffentlige arbejdsgruppe om kvaliteten af bopælsregistreringen i CPR, jf. afsnit 3.

1. Baggrund: Ministeriets orienteringsbrev nr. 2019/1 om kommunernes registrering af udrejste udlændinge

Ministeriet har den 15. marts 2019 udsendt et orienteringsbrev til landets kommuner vedrørende kommunernes registrering af udrejste udlændinge. Baggrunden for orienteringsbrevet var en rapport fra konsulentfirmaet Implement, som har gennemført en kortlægning af praksis i 15 kommuner vedrørende registrering af udrejste i CPR af udlændinge.

Det fremgår af rapporten, at kommunernes kontrol med CPR-registreringen som hovedregel tilgås fra et ydelsesperspektiv. Af rapporten fremgår således, at interviews og

workshops med kommuner giver det indtryk, at forkert bopælsregistrering ofte har sammenhæng med, at borgere modtager ydelser, som de ikke er berettiget til.

Det fremgår også af rapporten, at i forhold til registrering af udrejste udlændinge har kommunerne typisk fokus på, om udlændinge rejser ud med ydelser, som de som følge af den faktiske udrejse ikke længere er berettiget til. I rapporten er også beskrevet, at organisatorisk kan der være tale om sammenhængende adresse- og ydelseskontrol, hvor ydelseskontrollen både varetager undersøgelse af adresse- og ydelsesmæssige forhold.

I rapporten er peget på, at flere kommuner modtager lister fra Skattestyrelsen over udenlandske arbejdstagere uden lønindkomst over en længere periode, at indkomstforhold indgår som en central komponent i alle kommuners undersøgelser af, om borgeren har lønindkomst eller offentlig forsørgelse, og at visse kommuner har taget robotteknologi i brug til at udsøge udlændinge uden indkomst.

På den baggrund orienterede CPR-kontoret kommunerne i orienteringsbrev nr. 1/2019 om blandt andet følgende:

”...

3.1. Kontrollen med bopælsregistreringen i CPR skal rette sig mod alle borgere

Kommunerne er forpligtet til at sikre, at kontrollen med bopælsregistreringen i CPR, herunder registrering af udrejse, retter sig mod *alle* borgere og ikke kun borgere, som modtager ydelser, f.eks. kommunale ydelser. Det er således et grundlæggende formål med CPR, at *enhver* bopælsregistreres på den adresse, hvor vedkommende bor eller opholder sig, herunder at personer, som opfylder betingelserne herfor, registreres som udrejst i CPR. Det har sammenhæng med, at CPR som grundregister for personregistrering anvendes i mange sammenhænge bl.a. som grundlag for administrationen på forskellige ydelsesområder, f.eks. udbetaling af børne- og ungeydelse samt SU, udsendelse af valgkort samt statistik på udlændingeområdet. Derfor er det vigtigt, at bopælsregistreringen i CPR, herunder registrering af udrejse, er korrekt for alle personer.

[...]

3.2.3. Redskaber til kontrol af bopælsregistreringer i CPR

Kommunerne skal anvende de redskaber, der står til kommunens rådighed, med henblik på at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR. Som eksempel herpå kan nævnes, at kommunen ved relativt enkle foranstaltninger kan kontrollere, om f.eks. en udlænding har indtægter her i landet ved opslag i indkomstregisteret.

Viser det sig f.eks., at en udlænding igennem længere tid slet ikke har indtægter her i landet, vil kommunen efter CPR-lovens § 10, stk. 1, 1. pkt., være forpligtet til at undersøge sagen nærmere. Det er i den forbindelse væsentligt, at kommunen om nødvendigt gør brug af *alle* de muligheder til oplysning af sagen, som er i kommunens besiddelse. Det drejer sig bl.a. om muligheden for at undersøge bopælsforholdene i CPR på adressen, at udsende en logiværtserklæring og at indhente oplysninger fra bl.a. regionerne om brug af sundhedsydelser. Det vil også kunne være relevant at indhente oplysninger fra forsyningsselskaber om forbrug af el, vand og varme osv.

Der henvises for en udførlig gennemgang af kommunernes redskaber til at oplyse en sag om bopælsregistrering i CPR til afsnit 3.7. i vejledning nr. 9237 af 14. juni 2013 om folkeregistrering, som tidligere er udsendt til alle kommuner, og som desuden er tilgængelig på www.cpr.dk under punktet lovstof. Vejledningen kan tilgås her: <https://www.retsinformation.dk/Forms/RO710.aspx?id=152201>). For så vidt angår en udførlig gennemgang af reglerne om, hvornår registrering af udrejse i CPR skal finde sted, henvises til kapitel 6 i vejledningen samt til ministeriets orienteringsbrev nr. 1, som er udsendt til alle kommuner i 2015, og som kan tilgås

her: https://www.cpr.dk/media/17621/2015-1_orienteringsbrev_om_registrering_af_udrejse.pdf.”

I orienteringsbrevet er adgang til indkomstregistret således nævnt som et eksempel på et redskab, kommunerne kan anvende for at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR.

Det er i ministeriets udsendte orienteringsbrev nr. 2019/1 lagt til grund, at den ovenfor beskrevne kommunale opgave med at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR sker på grundlag af lovligt fremsendte og indhentede oplysninger, herunder fra indkomstregistret.

På baggrund af en række henvendelser om adgang til indkomstregisteret finder ministeriet imidlertid anledning til at oplyse nærmere om, hvilke muligheder kommunerne i dag har for at indhente oplysninger om indkomst til brug for kontrol af korrekt bopælsregistrering i CPR.

2. Om brugen af oplysninger fra indkomstregistret til kontrol af korrekt bopælsregistrering i CPR

2.1. Lovgivningen vedrørende indkomstregistret

§ 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister (lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015 med senere ændringer) har følgende ordlyd:

”§ 7. Kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløsheds-kasser og andre kan uden for de i § 6 nævnte tilfælde få terminaladgang til indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.”

Efter denne bestemmelse kan kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløsheds-kasser og andre (uden for de i § 6 nævnte tilfælde) således få terminaladgang til indkomstregistret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Bestemmelsen blev indsat ved selve hovedloven, lov nr. 403 af 8. maj 2006. Om baggrunden og rækkevidden af bestemmelsen er i de almindelige bemærkninger til det bagvedliggende lovforslag, jf. lovforslag nr. L 119 i folketingsåret 2005-06, anført følgende:

(se: <https://www.retsinformation.dk/eli/ft/200512L00119>)

”På grund af registrets karakter og meget store omfang har Skatteministeriet fundet det rigtigst, at registret etableres ved lov, og at spørgsmålet om terminaladgang til registret ligeledes reguleres gennem udtrykkelige bestemmelser herom i den relevante særlovgivning.

Lovforslaget ledsages derfor af et følgelovforslag, der blandt andet har til formål at tilvejebringe sådanne udtrykkelige bestemmelser om terminaladgang. Adgangen til indhentelse og videregivelse af oplysninger fra registret i øvrigt reguleres derimod alene af de almindelige regler herom, herunder navnlig persondatalovens regler.

....

Indkomstregistret vil forbedre mulighederne for at opdage snyd og socialt bedrageri væsentligt. Indkomstregistret vil således være en væsentlig støtte for den fortsatte kampagne om fair play. Denne konklusion gør sig gældende for alle ordninger, hvor indkomstregistrets kontrolmuligheder benyttes.”

I de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, i det bagvedliggende lovforslag er blandt anført følgende:

Det foreslås, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få en sådan terminaladgang til indkomstregistret.

Det er således et krav for at få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, at der i anden lovgivning er udtrykkelig lovhjemmel til, at den pågældende myndighed mv. kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret. Terminaladgang vil kun kunne opnås i det omfang, de enkelte myndigheder kan/skal bruge oplysninger fra indkomstregistret, og der vil kun blive givet adgang til oplysninger som er relevante og nødvendige for den enkelte myndighed.

Adgang vil alene kunne etableres i overensstemmelse med persondatalovens regler.

[...]

Det vil således i forbindelse med etablering af terminaladgang til indkomstregistret konkret skulle overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang, og om der på det enkelte område kan gives alene en begrænset adgang til oplysningerne i indkomstregistret. Det er et krav, at offentlige myndigheder m.v. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i deres konkrete myndighedsudøvelse.

[...]

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister kan myndigheder og andre indhente oplysninger fra indkomstregistret via webservice opslag eller advisordninger, hvis de efter § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister har adgang hertil, og hvis de med Skatteforvaltningen har indgået aftale herom, jf. § 7, stk. 4, i lov om et indkomstregister.

På baggrund af det i bemærkningerne til lovforslaget anførte lægges det til grund, at terminaladgang til indkomstregistret kræver udtrykkelig lovhjemmel. Der findes ikke på nuværende tidspunkt en sådan udtrykkelig hjemmel i CPR-loven.

Det lægges endvidere til grund, jf. det herom anførte i lovforslagets almindelige bemærkninger, at når bortses fra egentlig terminaladgang, reguleres adgangen til at indhente og videregive oplysninger fra indkomstregistret i øvrigt alene af de almindelige regler herom, herunder navnlig databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

2.2. Kommunernes opgaver vedrørende kontrol af sager om korrekt bopælsregistrering i CPR

Kommunerne er efter CPR-loven forpligtede til at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR, herunder registrering af udrejse.

Kommunerne er i den forbindelse forpligtede til at tilrettelægge en forebyggende og kontrollerende indsats og i den forbindelse have fokus på typer af sager, der erfaringsmæssigt giver anledning til formodninger om fejlregistreringer.

Oplysninger om, at en person gennem længere tid ikke har haft indkomst, er en oplysning, som kan skabe en formodning om, at en person ikke opholder sig her i landet og derfor i CPR skal registreres som udrejst. Oplysning herom har derfor betydning for kommunernes opgaveløsning på CPR-området.

2.3. Muligheder efter lovgivningen for anvendelse af oplysninger fra indkomstregistret

Indenrigs- og Boligministeriet finder, at de nedenfor beskrevne muligheder for brug af oplysninger om indkomst efter gældende ret kan anvendes i forbindelse med kontrol af sager om bopælsregistrering efter CPR-loven.

2.3.1. Kommunen kan forespørge, om der for nærmere bestemte personer har været indkomst i en periode på f.eks. 3 eller 6 måneder

Kommunerne løser i forbindelse med at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR en myndighedsopgave. Til brug herfor kan kommunen forespørge en anden myndighed, om en nærmere bestemt person har haft indkomst gennem en vis periode uden herved at få oplyst indkomstens størrelse, men udelukkende få svar på, om der har været indkomst eller ej.

Såfremt en sådan forespørgsel rettes til Skatteforvaltningen, som er den fælles juridiske myndighed for syv af styrelserne i Skatteministeriets koncern, gælder efter Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse følgende:

Efter § 2, stk. 1, i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 med senere ændringer, gælder loven for behandling af sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Efter § 2, stk. 3, gælder lovens kapitel 8 og 8 a for al virksomhed, der udøves inden for den offentlige forvaltning. I forvaltningslovens kapitel 8 er bl.a. fastsat bestemmelser om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed., jf. herved forvaltningslovens §§ 28-32. Forvaltningslovens § 28, stk. 1, har følgende ordlyd:

”§ 28. For manuel videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed gælder reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 2, stk. 1. For videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, finder reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelseslovens anvendelse, medmindre videregivelsen er reguleret af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.”

Videregivelse af oplysninger om, hvorvidt der har været indkomst på en person, foretages helt eller delvist ved hjælp af automatisk databehandling. I sådanne tilfælde finder reglerne i databeskyttelsesforordningen anvendelse.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandling, herunder videregivelse ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Af Forvaltningsret, 1. udg, 2018, af Niels Fenger (red.) fremgår bl.a. følgende om bestemmelsens anvendelsesområde på s. 517:

”For så vidt angår afgørelsessager indebærer art. 6, stk. 1, nr. litra e, at en forvaltningsmyndighed kan videregive personoplysninger, når det er et nødvendigt led i myndighedens behandling af den pågældende sag. Oplysningerne kan f.eks. videregives i forbindelse med høring af andre myndigheder, i forbindelse med partshøring eller som led i høring af andre. Uanset at der er sket en mindre ændring i ordlyden i forhold til den tidligere bestemmelse i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6, må det antages, at forordningens art. 6, stk. 1, nr. litra e, også giver mulighed for, at en forvaltningsmyndighed videregiver personoplysninger, når videregivelsen er et nødvendigt led i behandlingen af andre myndigheders sager eller i øvrigt for udførelsen af andre myndigheders opgaver, der kan betegnes som myndighedsudøvelse eller ”en opgave i samfundets in-

teresse. På tilsvarende måde er art. 6, stk. 1, nr. litra e, typisk det relevante behandlingsgrundlag for den modtagermyndighed, der indhenter oplysninger i medfør af officialmaksimen.”

På baggrund af ovenstående må det antages, at forordningens artikel 6, stk. 1, litra e også kan udgøre hjemmelsgrundlaget for, at en forvaltningsmyndighed kan videregive personoplysninger, når videregivelsen er et nødvendigt led i behandlingen af andre myndigheders sager eller i øvrigt for udførelsen af andre myndigheders opgaver, der kan betegnes som myndighedsudøvelse, f.eks. i forbindelse med kontrol af korrekte bopælsregistreringer i CPR.

Det følger af forvaltningslovens § 31, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Kommunerne vil således kunne anmode Skatteforvaltningen om at udlevere oplysninger om, hvorvidt der har været indkomst for så vidt angår en eller flere nærmere bestemte personer for en given periode under henvisning til ovenstående retsgrundlag.

Herudover skal formålsbegrænsningsprincippet i databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra b, og databeskyttelseslovens § 5 iagttages ved indhentelse og videregivelse af oplysninger fra indkomstregistret, se herom afsnit 2.4.

2.3.2. Kommunerne anvender oplysninger fra indkomstregistret, som kommunen har indhentet til brug for kontrol i f.eks. sociale ydelsessager efter retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 5.

§ 11 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (lovbekendtgørelse nr. 1555 af 2. november 2020, herefter benævnt retssikkerhedsloven) har følgende ordlyd:

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløsheds-kasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløsheds-kassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. [...].

Stk. 4. Adgang til oplysninger efter stk. 2, som vedrører optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriepenge, og som er registreret i Feriekonto, skal ske via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed.

Stk. 5. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. [...]

Retssikkerhedslovens § 11 a indeholder i stk. 5, jf. stk. 1, 2 og 4, udtrykkelig hjemmel til, at kommunerne kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger om indkomst i indkomstregistret til brug for bl.a. kontrol i sociale ydelsessager.

Som enhedsforvaltning har kommunen mulighed for – inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven – at anvende oplysninger, som kommunen i forvejen er i besiddelse af, også i andre grene af forvaltningen, til brug for løsning af kommunens opgaver efter lovgivningen, herunder i forbindelse med kommunens kontrol af korrekt bopælsregistrering i CPR.

Såfremt kommunen har indhentet oplysninger fra indkomstregisteret i forbindelse med kommunens kontrolopgaver på socialområdet, vil oplysningerne således også kunne benyttes i forbindelse med efterfølgende kontrol af sager om forkert bopælsregistrering efter CPR-loven.

Det bemærkes i den forbindelse, at oplysninger om indkomst må anses for en almindelig personoplysning omfattet af art. 6 i databeskyttelsesforordningen, og at der er hjemmel til behandling af sådanne oplysninger, herunder videreanvendelse af sådanne oplysninger (se nærmere afsnit 2.3.1.), såfremt behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, jf. forordningens art. 6 litra e.

Herudover skal formålsbegrænsningsprincippet i databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra b, og databeskyttelseslovens § 5 iagttages ved indhentelse og videregivelse af oplysninger fra indkomstregistret, se herom afsnit 2.4.

2.4. Generelle principper, som skal iagttages ved enhver indhentning af oplysninger fra indkomstregistret

1. Efter databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra b, og databeskyttelseslovens § 5 må indsamlede oplysninger – i mangel af samtykke fra den registrerede eller særskilt hjemmel herfor – ikke senere bruges til formål, der er uforenelige med det oprindelige indsamlingsformål. Dette formålsbegrænsningsprincip eller finalité-princip skal overholdes både ved intern databehandling inden for en forvaltningsmyndighed og ved videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

Følgende fremgår af Fengers Forvaltningsret s. 509-510:

”Under persondataloven afskar finalité-princippet ikke i almindelighed forvaltningsmyndighederne fra på sædvanlig vis at udveksle personoplysninger i forbindelse med sagsoplysning, når blot persondatarettens materielle behandlingsregler og det almindelige forvaltningsretlige saglighedskrav blev iagttaget. Dette udgangspunkt kan oprettholdes efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.”

Der kan endvidere henvises til s. 322 ff. i Lotterups kommentar til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det er kommunerne selv, der som dataansvarlige skal vurdere, om behandling af oplysninger i det konkrete tilfælde er i overensstemmelse med finalité-princippet. Det er dog Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse, at finalité-princippet ikke i sig selv vil afskære kommunerne fra at anvende oplysninger fra Indkomstregistret, som er indhentet til brug for kontrol i en sag om sociale ydelser, i en sag om bopælskontrol efter CPR-loven, jf. herved s. 509 ff. i Fengers Forvaltningsret, men også s. 324 ff i Lotterups kommentar til Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Der er herved bl.a. henset til, at indkomstoplysninger er at betragte som almindelige, ikke-følsomme oplysninger, som ofte er sagligt relevante at indhente i en sag om bopælsregistrering efter CPR-loven. Det bemærkes herved, at det er forudsat, at oplysning om indkomst rent faktisk kan belyse spørgsmålet om bopæl, hvilket som udgangspunkt vil være tilfældet i sager om eventuel udrejse, men derimod ikke i sager om indenlandske flytninger.

Tilsvarende afskærer finalité-princippet efter Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse heller ikke Skatteforvaltningen - når bortses fra egentlig terminaladgang - fra at videregive oplysninger fra indkomstregistret til kommunerne til brug for bopælskontrol efter CPR-loven.

2. Efter databeskyttelseslovens § 5 og databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, skal personoplysninger endvidere være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimeringsprincippet).

Dette princip skal også iagttages ved enhver indhentelse og videregivelse af oplysninger fra indkomstregistret.

3. Arbejdsgruppe om kvaliteten af bopælsregistreringen i CPR

Den tidligere social- og indenrigsminister har nedsat en tværoffentlig arbejdsgruppe, som skal undersøge kvaliteten af bopælsregistreringen i CPR. Undersøgelsen skal bl.a. belyse den kommunale indsats i forbindelse med at sikre korrekte bopælsregistreringer i CPR, herunder den forebyggende og kontrollerende indsats på området. I den forbindelse gennemføres en kortlægning af den kommunale indsats gennem det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd, VIVE.

Som led i undersøgelsen skal arbejdsgruppen fremkomme med forslag til mulig forbedring af kontrollen f.eks. gennem it-understøttelse og registersamkøring, samt forslag til nye redskaber med henblik på at forbedre kontrolindsatsen, herunder gennem ændring af CPR-loven.

I den forbindelse vil bl.a. indgå mulighederne og rammerne for brug af indkomstregistret. Behovet for ændringer af CPR-loven vil blive vurderet i den forbindelse.

Med venlig hilsen

Carsten Grage
Kontorchef